

Pat raugoties no attāluma, šīs mašīnas izskatās nogurušas. Kā gan ne: aizvadīta grūta kūdras ieguves sezona. Bet vai vispār tās mēdz būt vieglas? Pirms paliek pirms, un tehnika pamatīgi nolietojas jebkuros laika apstākļos.

Līvānu kūdras fabrikas Skrebeļu iecirkņi garajā kūdras ieguves kombinānu rindā ir mašīna ar numuru 244. Tās saimnieku satiekam iecirkņa darbinicā. Jānis Kudreņičis meistaroja kārtējo detaļu. Kūdras ieguvējiem sākusies remontsezona. J. Kudreņiča agregātam kārtā vēl nav pienākusi. Taču viņš nešķiro — savā vai cita mašīnā —, būdams pirmklasīgs speciālists un cilvēks ar izteiktu pienākuma apziņu, ne vairās, neatsakās ne no kāda darba.

— Protams, vairāk patīk strādāt uz lauka, — stāsta mašīnists. — Plašums, sveigais gaiss. Taču arī tehniku kādam vajag «dakterēt».

Par to, cik svarīgi ir labi sagatavot mašīnu, darba veterāns pārliecinājies no savas pieredzes. Jānis Kudreņičis ir viens no nedaudzajiem kūdras ieguves kombinānu mašīnistiem, kuru ekipāžas pirms termiņa paveikušas sezonas plānu. Viņš pats izpildījis arī personīgo ražošanas uzdevumu, iegūstot 7270 tonnas kūdras. Tas ir otrais labākais rezultāts uzņēmuma sociālistiskajā sacensībā par godu PSRS izveidošanas 60. gadadiņai.

Jānis Kudreņičis kūdras ieguves rūpniecībā strādā trīs gadu desmitus. Sāka kā traktorists, bet nu jau daudzus gadus pārvalda angstrāžīgu tehniku — kūdras ieguves kombinānu. Tikai zinošs cilvēks var pateikt, ka pirms četrām sezonām saņemtā mašīna jau ir krietni vien nolietojusies. Kā īstēnam saimniekam J. Kudreņičim nepaliek nemanīta neviena kļūme,

un, kur tas iespējams, viņš pacenšas savlaicīgi novērst lūšanas iespējas.

Sādu attieksmi pret tehniku un darbu viņš māca arī jaunajiem. Bet J. Kudreņiča aizbildnībā pabijuši daudzi: Līvānu kūdras fabrikā savu prakses laiku parasti aizvada Kaļiņinas kūdras institūta studenti, Aglonas profesionāli tehnikas vidusskolas Nr. 8 audzēkņi, kā arī jaunieši no Līvānu l. vidusskolas.

— Patīk strādāt ar jauniešiem, — stāsta Jānis Kudreņičis. — Vairums no viņiem ātri izprot skaidrojamo, un pēc pāris dienām jau manu, vai no pušiem iznāks lietašokoks.

— Strādā no visas sirds, — tā isi, bet kodolīgi Jāni Kudreņiči raksturoja Skrebeļu iecirkņa meistare Lidija Zalāne. Viņa pastāstīja arī par fabrikas sarežģīto saimniecību un to, kāds ir J. Kudreņiča ieguldījums kopuš veikumā.

— Oktobrī mēs pirmie apguvām jauninājumu, kas mūsu nozarē vietām jau tiek pielietots, — stāsta Lidija Zalāne. — Dzelzceļa gulšņi kalpo nesalīdzināmi ilgāk, ja tos piesūcina ar mazutu. Jānis Kudreņičis bija viens no tiem, kas ar visu sirdi ķērās pie šī darba — bija gan strādnieks, gan meistars. Nedeva miera nevienam, kamēr neuzstādīja vannu, telferceltni un citas iekārtas.

Tāds ir Jānis Kudreņičis — deviņtās un desmitās piecgades sociālistiskās sacensības uzvarētājs, daudzu Goda rakstu un citu apbalvojumu īpašnieks. Strādāt pēc labākās sirdsapziņas — tāda ir viņa devīze.

I. IVANOVA

J. ZANDES foto